

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ Ψυχογιῶ, Διευθύνοντι Συμβούλῳ τῶν ὁμωνύμων ἐκδόσεων, τέκνῳ ἐν Κυρίῳ ἀγαπτιῶ, χάριν καὶ εἰρήνην καὶ εὐλογίαὶν καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ.

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μὲ ἐνδιαφέρον παρακολουθεῖ τὴν προσπάθειαν τῶν ποιτῶν τῶν ἁγίων Χριστιανικῶν Ὁμοσολγιῶν νὰ προσεγγίσουν καὶ νὰ γνωρίσουν δι' ἀμέσου προσωπικῆς σχέσεως τὸ πρόσωπον τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς αὐτῆς κορυφώνεται ὅταν αὐτὴ ἡ προσπάθεια ἐκφράζεται γραπτῶς ἀπὸ τοὺς ἀνωτάτους εἰς τὴν Ἱεραρχίαν αὐτῶν ἐκπροσώπους των, διότι οὗτοι δίδουν τὸ στίγμα τῆς πνευματικότητος ὁλοκληρῶν Ἐκκλησιῶν καὶ καθορίζουν τὰ πρᾶσιμα τῶν διεξαγομένων Θεολογικῶν Διαλόγων.

Εἶναι ὁλοφάνερον, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ κεντρικὸν πρόσωπον τῆς Χριστιανοσύνης καὶ ὅτι αἱ περὶ αὐτοῦ διάφοροι ἀντιλήψεις ἔχουν προκαλέσει τὰς πλείους τῶν ἐνδοχριστιανικῶν διχογνωμιῶν καὶ διαιρέσεων. Ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αὐτὸ δὲν γνωρίζεται ἐπαρκῶς ἢ μάστιον ἀληθῶς διὰ ἀκαδημαϊκῶν μελετῶν. Ἀπαιεῖται προσωπικὴ σχέση ἢ ὁποία προϋποθέτει ἀγάπην, ἀλλὰ ἀγάπην μὴ περιοριζο-

μέντην εἰς ἀπλοῦν συναίσθημα καὶ εἰς ἀναλόγους συγκινητικὰς ἐκφράσεις. Εἶναι δυσχερὴς ἡ διατύπωσις τοῦ βιώματος τοῦ ἀγαπῶντος «μετὰ λόγου» τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἴσως εἶναι ἀμεταβίβαστος διὰ τῶν ἀλλοτρίων ἡ οὐκ ἐμπειρία. Ἡ ἀκαδημαϊκὴ γνῶσις δὲν εἶναι ἐπαρκὴς, ἀλλὰ χρειάζεται. Τὸ συναίσθημα δὲν εἶναι τὸ κυρίαρχον στοιχεῖον, ἀλλὰ εἶναι τόσον ἀπαραίτητον ὅσον πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἐλεγχόμενον, ὥστε νὰ μὴ δεσπόσῃ τοῦ κυριάρχου νοῦ.

Ἡ κυβερνητικὴ ἀρμοδιότης τοῦ νοῦ δὲν μεταβάλλεται εἰς ἐπεριφορικὴν νοποιαρχίαν καὶ οὐκ ἐπιστημονικὸν ἢ λογοκρατίαν. Οὕτω πως, αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγουσιν περιγραφικῶς οἱ Νηπιτικοὶ Πατέρες, ὅτι δηλαδὴ πρέπει ὁ νοῦς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν, ὑποδηλώνει καὶ ποτὴν ἀλλοτρίαν, τὰ ὁποῖα μόνον βιωματικῶς κατανοοῦνται, ἀλλὰ καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀρμονικὴ κατῆλξη τοῦ συναισθηματικοῦ καὶ τοῦ λογικοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία θὰ φέρῃ τὴν ἰσορροπὴν ἀνάπτυξιν, Χάριτι Θεοῦ, καὶ τοῦ βουλητικοῦ, ὥστε νὰ εἶναι ἄριστος ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ ἡ πρὸς τὸν Χριστὸν λατρεία του «λογικὴ» καὶ θεληματικὴ, μετὰ συναισθηματικὸν βεβαίως, καὶ ὄχι μόνον συναισθηματικὴ.

Ὅθεν, ἀναμένομεν μετὰ ποτὴν ἐνδιαφέροντος τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΑΖΑΡΕΤ» νέον περιπούδατον βιβλίον τοῦ προσφιλεστάτου ἐν Χριστῶ ἀδελφοῦ Ἀγιωτάτου Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου Ις΄, Προκαθημένου τῆς σεβασμίας Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, γνωστοῦ διὰ τὴν ἐπιστημοσύνην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν Ὅποιον ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον τὴν ζωὴν του.

Εὐχόμεθα δὲ ὅπως ἴδωμεν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπόψεις προσεγγιζού-

σας καὶ τὰς τοιαύτας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὥστε οὕτω
 νὰ διευκολυνθῆ ὁ μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν Θεολογικὸς
 Διάλογος καὶ νὰ διαφανῆ ἐς πῶς ὀριστικῆς ἐξαφείψεως τῆς ἀπὸ
 αἰώνων διαιρέσεως, ἡ ὁποία ὑφίσταται ἀτοχῶς μέχρι σήμερον, καὶ
 αἱ δύο Ἐκκλησίαι καὶ οἱ πιστοὶ αὐτῶν νὰ ἐνωθοῦν οὐχὶ μόνον ἐν
 τῇ ἀγάπῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πίστει καὶ τοῖς μυστηρίοις.

Ἐν τοιαύταις προσδοκίαις, χαιρετίζομεν ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς
 Ἀγριώτικης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἔκδοσιν ταύ-
 την, καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τε τοὺς ἐκδότας καὶ ἐπὶ τοὺς ἐντευξομέ-
 νους εἰς αὐτὴν τὴν Χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Ἔρθεος τοῦ Ἀνασιάντιος ἐκ
 νεκρῶν Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἁγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους β΄

Ἐπισημαίνεται ὁ διάλογος πρὸς Θεὸν εὐχέμεθ.